

ផ្លូវបំបែក

នៅខាងឆ្វេងរបស់អ្នកគឺជាចំណោតចោទបន្តិចម្តងៗ ដែលនាំឲ្យត្រូវចែកចេញដោយដៃ និងចូលតាមខ្សែឆ្នេរ។ គំនរបេតុងដែលបានសង្គ្រោះពីឆក Elliott Bay ត្រូវបានប្រើដើម្បីសាងសង់ជណ្តើរទាំងនេះ និងផ្លូវជាន់ជាថ្មខាងក្រោម។ ទម្រង់ពណ៌សកោងនៅលើផ្ទៃបង្ហាញភស្តុតាងនៃជីវិតសត្វអ្វីៗខ្លះក្នុងសមុទ្រដូចជាដង្កូវទឹកដែលកើតនៅទីនោះ។ បន្តដំណើរត្រង់លើទឹក ដើម្បីចូលទៅកាន់ផែ។ ហ៊ុំព័ទ្ធដោយទន្លេ អ្នកនឹងបានឃើញខ្សែទឹកលើ និងខ្សែទឹកខាងក្រោម។ មិនថាអ្នកទៅតាមផ្លូវណាក៏ដោយ សិទ្ធិចូលប្រើជាសាធារណៈភ្ជាប់មកនូវស្វយន្តនឹងដី និងទឹក។

ទឹកនៅកន្លែងធ្វើការ

ជីវិតនៅក្នុងមាត់ពាមគឺអាស្រ័យលើចលនាទឹក។ នេះជាកន្លែងសម្រាប់មើលឃើញការផ្លាស់ប្តូរដែលជំនោរនាំមក នាចនិងហូរតាមពេលវេលា។ ចំណោត និងវណ្ណៈរង្គនៃដីធ្វើត្រាប់តាមខ្សែឆ្នេរទន្លេប្រវត្តិសាស្ត្រ ដើម្បីឱ្យទឹកអាចហូរចូល និងហូរចេញបាន។ ជំនោរខ្ពស់នឹងជន់លិចនៅក្រោមស្ពានថ្មើរជើងនេះ។ សុខភាពនៃបរិស្ថានផ្សាភ្ជាប់យ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងលក្ខខណ្ឌទឹកឌីណាមិច។

រុក្ខជាតិផ្សេងៗគ្នាលូតលាស់ទៅតាមបរិមាណទឹកខុសៗគ្នា។ ដើមស្ពួរបេរី និងដក់រុក្ខជាតិដូចជាដីស្ងួតនៅលើច្រាំងទន្លេ។ ពពួកកក់ និងកក់ភ្នែកក្តាមចូលចិត្តមានឫសសើម។ ពួកវាដុះនៅតំបន់វាលភក់ជិតទន្លេ។ ស្លឹកនៃរុក្ខជាតិពូជប្រចាំតំបន់ជាច្រើនដែលដុះនៅទីនេះធ្វើឲ្យមានស្នាមជាន់នៅលើផ្លូវបេតុង។

ទឹកក៏មានទំនាក់ទំនងជាមួយចំនួនសត្វដែលមានភាពលូតលាស់ និងមានប្រយោជន៍ផងដែរ។ សត្វល្អិតត្រូវបានទាក់ទាញចូលទៅក្នុងវាលភក់សើម និងផ្តល់ជាប្រភពអាហារសំខាន់សម្រាប់ត្រី បក្សី និងសត្វព្រៃដទៃទៀត។ និងសត្វកូបផតតូច ប៉ុន្តែសម្បករឹង ដែលឈ្មោះរបស់វាមានន័យថា "ជើងចង្វា"។ សត្វល្អិត (បាតទន្លេ) នេះមានប្រវែងត្រឹមតែ 5-15mm និងធ្វើសំបុករបស់វាស្ថិតនៅក្នុងភក់មាត់ពាម។ វាកូរកម្ទេចកំណើយដោយជើងរបស់វា ដែលនាំអ្នកស៊ីសេនទៅក្នុងដី និងច្រោះជាតិពុលចេញពីទឹក។

